

Erdélyi utazásaink

Vajdas diákok lelkes csoportjai minden tanévben több alkalommal látogatnak el Dévára. Élményeinket örömmel osztjuk meg a kedves újságolvasókkal. Az első részben márciusi dévai látogatásunkról írt Pécsváradi Antal, második alkalommal a 6.J osztály testvériskolai látogatásáról számoltunk be a dévai Magyarok Nagyasszonya Iskolában, a mostani befejező részben pedig pünkösdi látogatásunkról olvashatnak.

Csíksomlyó – 2008

Az idei pünkösdre az előző évekhez hasonlóan nagy izgalommal készültünk. A tizenkilenc fős kis csapat május 8-án indult az ötnapos útra. Az első napi szállásunk Körösbányán volt. A település ferences kolostora a Ceausescu-időszakban a ferences szerzetesek börtöne volt. Az épület a rendszerváltozás után visszakerült a rend tulajdonába, jelenleg nem lakják. Miután kipakoltunk visszazálltunk a buszba és elmentünk Verespatakra. Az újságokból oly jól ismert településre úgy tűnik, hogy visszatér az élet. A játszótér frissen épült, a főtér már majdnem lebontott épületeit elkezdték helyreállítani. Láthatóan sok a lakatlan ház, de több épületet nem rég újították fel. Az oda-vissza út gyönyörű hegyvidéki tájon vezetett, kétszer is megálltunk fényképezni. Először egy patakparton a „veres” víz látványa miatt, másodszor a fenséges hegyek kedvéért.

Másnap reggel korán indultunk, hosszú út várt ránk. Déván megálltunk, hogy megköszönjük első napi szálláshelyünket. Nagy örömmre lehetőségünk volt Csaba testvérrel beszélgetni. Beszámolt strassbourgi látogatásáról, beszélgettünk a már végzett diákok sor-

Csaba testvérrel Déván

sának alakulásáról, jövőbeni terveinkről. Dévától Tusnádfürdőig kellett eljutnunk. A közel 400 km-es út egyik megállója Nagyszében városa volt. A gyönyörűen felújított óváros számtalan látnivalót nyújt. Az evangélikus püspöki székesegyházban német idegenvezetőnk nagy lelkesedéssel mesélt a templom múltjáról és az éppen folyó felújítási munkálatokról. Nagyszebent a mai napig a százszok „fővárosának” tekintik, Németországból anyagi és emberi segítséget is kap a város. Hosszú utazás után érkezünk Tusnádfürdőre. A Szent Ferenc Alapítvány által működtetett, Szent Lászlórol elnevezett ház volt két éjszakára a szálláshelyünk, ahol nagy szeretettel fogadtak minket. A házban második éve működik gyermekotthon, az alapítvány többi intézményéhez hasonlóan hátrányos helyzetű gyerekek kapnak megfelelő ellátást.

Pünkösdi szombatján busszal mentünk Csíkszeredába. Útközben megelőztük a tusnádi gyerekeket, ők hajnal 3-kor, gyalogszerrel indultak Csíksomlyóra. A városhoz közeledve több keresztalját is megelőztünk, a Kegyetemplomhoz vezető úton pedig már tömött sorokban haladtunk a zarándokok között. A Kegyetemplom előtti téren megvártuk a kordon indulását, majd mi is felmentünk a Somlyó-hegy nyergére, hogy részt vegyünk a szentmisén. A szertartás megkezdése után eleredt az eső, s kitartóan csepergett a végéig. Úgy mondták a helyiek, hogy „megsiratta Mária, hogy ennyi ember összegyűlt az Ó tiszteletére”. A mise után újra szikrázó napsütésben, a felázott talajon egymást segítve mentek le az emberek. Az elmúlt tíz évben az időjárás elég sok arcát mutatta már meg, de

Máréfalván, a székykapuk településén

ennyire hideg talán még sosem volt, s az eső előtti és utáni nagy meleg bemutatta a csíki időjárás szélsőségeit. Koraeste visszatértünk Tusnádfürdőbe, ahol tovább ismerkedtünk a valaha oly felkapott üdülőhellyel.

Vasárnap reggeli után elköszöntünk vendéglátóinktól és visszaindultunk. Megálltunk Hargitafürdőn mofettázní, Máréfalván, a székykapuk településén fényképezni, Korondon vásárolni. Utolsó napi szállásunk a dési ferences kolostorban volt. Az itt élő szerzetesek, Leander, Balázs, Károly testvérek évek óta barátaink, sokat segítettek már előző útjainkon is, s most nagy örömmel láttak minket vendégül Désen. Vacsora közben a 86 éves Lukács testvér Csíksomlyó történetéről, a Babba Máriáról mesélt, „ajándékképpen” énekelt nekünk.

Pünkösdi hétfőjén dési barátainktól is el kellett köszönnünk. Bár szerettünk volna Kolozsváron megállni, az eső és a parkolási nehézségek miatt ez elmaradt. Annyit a busz ablakain is elképedve láttunk, hogy az ismert Mátyás király szoborcsoport felújítás alatt áll; a szobrok zömét elvitték, a legnagyobbakat felállványozták. Körösfőn még megnéztük Kalotaszeg egyik legszebb templomát, majd a Királyhágon átkelve, Nagyváradon át hazatértünk Magyarországra.

A közel 1500 km-es út számtalan meglepetéssel, felejthetetlen élménnyel, nagy találkozásokkal telt el. Ez volt a huszonegyedik dévai látogatásunk, ill. a tizedik csíksomlyói búcsúnk.

Kituljak Eszter

„Kacsatavi” haltelepítés

A Körös-szögi Kht. megkezdte az úgynevezett „Kacsató” halászati hasznosítását, miután a mintegy fél hektárnyi vízterület és környéke kezelésébe került. A haltelepítés során mintegy 200 kg nyurga-ponty, és 500 kg keszegféle – többek között kárász – került a tóba.